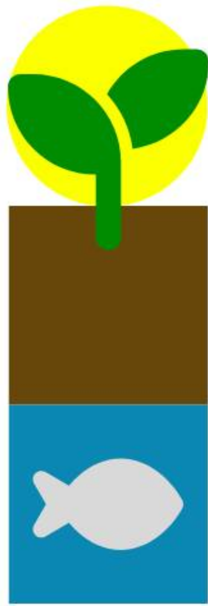
BIBLESCH PRINZIPIE VUN DER LANDWIRTSCHAFT

BIBLICAL PRINCIPLES OF AGRICULTURE

Haasst keng ustrengend
Aarbecht oder Landwirtschaft,
déi den Allerhéchsten
virgeschriwwen huet.
Sirach 7:15

Wéi ee Liewensmëttelpräisser senke kann

Verbidden Pornographie a sensuell Szenen a Filmer, well dës Zort Ënnerhalung zu Hongersnout féiert. (Tobit 4:13)
Hongersnout wäert de Präis vun de Liewensmëttel exponentiell erhéijen. (2 Kinneken 6:25)
Masturbéier net, well et dech faul mécht. (Weisheet vum Salomo 3:14, Spréch 24:30-34)
Maacht eng Politik vun NET AARBECHTEN, NET IESSEN. (2 Thessalonicher 3:10)

D'natierlech Ressourcen maximéieren. All Fläch um Floss fir d'Landwirtschaft zouweisen.
Waasserpompelen oder Quelle fir all Stot bauen, besonnesch fir déi, déi wäit vun de Flëss ewech sinn . (Jesaja 32:20)
Sammelt Reewaasser. (Levitikus 26:3-5)
Ochsen ziichten. (Spréch 14:4)

Fërdert d'Gréisst an de Wäert vun der Landwirtschaft. (Bréif vum Aristeas 5:9-10,13)
D'Bierger encouragéieren, hiert eegent Iessen unzebauen. (Spréch 6:6-8, Spréch 27:23-27)
All Stad soll fäeg sinn, hiert eegent Iessen ze liwweren. (Genesis 41:48)

Pentateuch

An Gott sot: D'Äerd soll Gras erausbréngen, Kraider, déi Som droen, an Uebstbeem, déi Friichten no hirer Aart droen, an deem säi Som an sech ass, op der Äerd. An et war sou. An d'Äerd huet Gras erausbruecht, Kraider, déi Som droen, no hirer Aart, an de Beem, déi Friichten droen, deem säi Som an sech ass, no senger Aart. An Gott huet gesinn, datt et gutt war. An Gott sot: Kuckt, ech ginn iech all Kraider, dat Som droen, an dat op der ganzer Äerd ass, an all Bam, an deem d'Fruucht vun engem Bam ass, deen Som dréit; fir iech soll et als Iessen déngen. Genesis 1:11-12,29

A Gott sot: "Loosst eis de Mënsch no eisem Bild maachen, no eisem Ähnlechkeet, a loosst si iwwer d'Fësch vum Mier, iwwer d'Vullen vum Himmel, iwwer d'Véi, iwwer d'ganz Äerd an iwwer all liewegt Wiesen, dat op der Äerd kräizt, herrschen." Also huet Gott de Mënsch no sengem Bild geschaf, no dem Bild vu Gott huet hien hien erschaf; männlech a weiblech huet hien si erschaf. A Gott huet si geseent, a Gott sot zu hinnen: "Sidd fruchtbar a multiplizéiert iech, a fëllt d'Äerd op a bewältegt se; a herrscht iwwer d'Fësch vum Mier, iwwer d'Vullen vum Himmel an iwwer all liewegt Wiesen, dat sech op der Äerd beweegt." Genesis 1:26-28

An aus dem Buedem huet den HÄR Gott all Beem wuessen gelooss, déi schéin sinn fir ze kucken a gutt fir ze iessen; och de Bam vum Liewen ass an der Mëtt vum Gaart, an de Bam vun der Erkenntnis vu Gut a Béis. Genesis 2:9

An zum Adam sot hien: Well du op d'Stëmm vun denger Fra gelauschtert hues a vum Bam giess hues, vun deem ech dir gebueden hunn a gesot hunn: Du solls net dovunner iessen, verflucht ass de Buedem fir dech; mat Leed solls du dovunner iessen all d'Deeg vun dengem Liewen; Dornen an Distelen soll en dir och bréngen; an du solls d'Kraider vum Feld iessen; Am Schweess vun dengem Gesiicht solls du Brout iessen, bis du op d'Äerd zréckkéiers; well aus him bass du geholl ginn; well Stëbs bass du, an zu Stëbs solls du zréckkéieren. Genesis 3:17-19

Dofir huet den Här Gott hien aus dem Gaart vun Eden erausgeschéckt, fir d'Äerd ze beaarbechten, aus där hie geholl gouf. Genesis 3:23

Dunn huet den Isaak an deem Land geséit a krut am selwechte Joer honnertfacht; an den Här huet hie geseent. Genesis 26:12

Also, de Pharao soll elo e Mann sichen, deen diskret a weis ass, a soll hien iwwer d'Land vun Egypten setzen. De Pharao soll dat maachen, a soll Offizéier iwwer d'Land ernennen, an de Fënneftel vum Land vun Egypten an de siwe Joer vun der Iwwerfloss ophuelen. A sollen si all d'Liewensmëttel vun deene gudde Joeren, déi kommen, sammelen, a Kären ënner der Hand vum Pharao oplageren, a sollen Liewensmëttel an de Stied ophalen. An dës Liewensmëttel sollen als Vorrat fir d'Land fir déi siwe Joer vun Hongersnout déngen, déi am Land vun Egypten sinn; fir datt d'Land net duerch d'Hongersnout ënnergeet. Genesis 41:33-36

An hien huet all d'Liewensmëttel vun de siwe Joer gesammelt, déi am Land vun Egypten waren, an d'Liewensmëttel an de Stied gelagert: d'Liewensmëttel vum Feld, dat ronderëm all Stad war, huet hien an där gelagert. Genesis 41:48

An déi siwe Joer vun der Honger hunn ugefaang ze kommen, sou wéi de Joseph gesot hat: an d'Honger war an alle Länner; awer am ganze Land vun Egypten gouf et Brout. An wéi dat ganzt Land vun Egypten Honger hat, huet d'Vollek beim Pharao ëm Brout geruff: an de Pharao sot zu all den Ägypter: Gitt bei de Joseph; maacht wat hien Iech seet. Genesis 41:54-55

An de Joseph huet säi Papp, seng Bridder an de ganze Stot vu sengem Papp mat Brout versuergt, no hire Familljen. An et gouf kee Brout am ganze Land, well d'Hongersnout ganz grouss war, sou datt d'Land Ägypten an de ganze Land Kanaan wéinst der Hongersnout ausgeschwächt sinn. An de Joseph huet all d'Suen gesammelt, déi am Land Ägypten an am Land Kanaan fonnt goufen, fir d'Kären, déi se kaaft hunn; an de Joseph huet d'Suen an d'Haus vum Pharao bruecht. An wéi d'Suen am Land Ägypten an am Land Kanaan ausgegaange sinn, sinn all d'Ägypter zum Joseph komm a soten: "Gitt eis Brout! Firwat solle mir virun dir stierwen? Well d'Suen ausgegaange sinn." An de Joseph sot: "Gitt är Véi; an ech ginn iech fir är Véi, wann d'Suen ausgegaange sinn." An si hunn hir Véi zum Joseph bruecht; an de Joseph huet hinne Brout am Austausch fir Päerd, fir d'Schof, fir d'Véi vun den Häerden an fir d'Ieselen ginn; an hien huet si mat Brout fir all hir Véi fir dat Joer versuergt. Wéi dat Joer eriwwer war, koumen si am zweete Joer bei hie a soten zu him: "Mir wäerten et net viru mengem Här verstoppen, datt eist Geld opgebraucht ass; mäin Här huet och eis Véihäerden; et ass näischt méi viru mengem Här iwwreg, ausser eis Kierper an eis Lännereien. Firwat solle mir virun Ären Ae stierwen, mir an eist Land? Kaaft eis an eist Land fir Brout, a mir an eist Land wäerte Knechte vum Pharao sinn; a gitt eis Som, fir datt mir liewen an net stierwen, fir datt d'Land net verwüst gëtt." An de Joseph huet dat ganzt Land vun Egypten fir de Pharao kaaft; well d'Ägypter hunn all säi Feld verkaaft, well d'Hongersnout iwwer si gewalteg war; sou ass d'Land dem Pharao ginn. An d'Leit huet hien a Stied vun engem Enn vun de Grenze vun Egypten bis zum aneren Enn verbruecht. Genesis 47:12-21

Dunn huet de Joseph zu de Leit gesot: "Kuckt, ech hunn iech haut an äert Land fir de Pharao kaaft. Hei ass Som fir iech, an Dir kënnt d'Land säen. An et soll geschéien, datt Dir beim Ertrag dem Pharao

de fënneften Deel gitt, a véier Deeler sollen iech sinn, fir de Som vum Feld, a fir äert Iessen, a fir déi an äre Stéit, a fir äer kleng Kanner." Genesis 47:23-24

A sechs Joer solls du däi Land besäen an d'Friichten dovunner sammelen. Mee am siwente Joer solls du et roueg loossen, fir datt déi Aarm vun dengem Vollek iessen kënnen, an dat wat se iwwreg loossen, kënnen d'Déieren um Feld iessen. Sou solls du mat dengem Wéngert an dengem Olivenuegaart ëmgoen. Exodus 23:10-11

An Dir sollt dem Här, Ärem Gott, déngen, an hie soll Äert Brout an Äert Waasser seenen; an ech wäert Krankheeten aus Ärer Mëtt ewechhuelen. Exodus 23:25

A wann Dir d'Ernte vun Ärem Land ernte, da sollt Dir net d'Ecken vun Ärem Feld ganz ernten, an Dir sollt och net d'Nolles vun Ärer Ernte sammelen. An Dir sollt Äre Wéngert net ernten, an Dir sollt och net all Drauwe vun Ärem Wéngert ernten; Dir sollt se fir déi Aarm an déi Friem hannerloossen. Ech sinn den HÄR Äre Gott. Levitikus 19:9-10

Dir sollt meng Gesetzer halen. Du solls deng Véi net mat enger anerer Aart sexuell behandelen loossen; du solls däi Feld net mat gemëschtem Som besäen; an e Kleedungsstéck aus Léngen a Woll soll dech net undoen. Levitikus 19:19

A wann Dir an d'Land kommt a all Zorte vu Beem fir Iessen geplanzt hutt, da sollt Dir hir Friichten als onbeschnidden zielen: dräi Joer soll et fir Iech onbeschnidden sinn; et däerf net giess ginn. Levitikus 19:23

A wann Dir d'Ernte vun Ärem Land ernte, sollt Dir d'Ecker vun Ärem Feld net ewechhuelen, wann Dir ernte, an Dir sollt och keng Nalle vun Ärer Ernte sammelen; Dir sollt se den Aarme an dem Friemen iwwerloossen. Ech sinn den HÄR, Äre Gott. Levitikus 23:22

Sechs Joer solls du däi Feld säen, a sechs Joer solls du däi Wéngert schneiden an d'Fruucht dovunner sammelen; awer am siwente Joer soll e Sabbat vun der Rou fir d'Land sinn, e Sabbat fir den Här: du solls däi Feld net säen an däi Wéngert net schneiden. Levitikus 25:3-4

E Jubil soll dat fofzegst Joer fir iech sinn: Dir däerft net säen, nach dat ernten, wat vun sech selwer dran wiisst, an och d'Drauwe vun Ärem ongepflanzten Wäistéck net ernten. Well et ass de Jubil; et soll iech helleg sinn: Dir däerft säin Uebst vum Feld iessen. Levitikus 25:11-12

Dofir sollt Dir meng Gesetzer halen, meng Uerteeler behalen an se maachen; an Dir wäert sécher am Land wunnen. An d'Land wäert seng Friichte ginn, an Dir wäert Iech satt iessen a sécher dran wunnen. A wann Dir frot: Wat solle mir am siwente Joer iessen? Kuckt, mir wäerten net säen, nach eis Ernte sammelen, dann wäert ech mäi Segen iwwer Iech am sechste Joer befielen, an et wäert Friichte fir dräi Joer bréngen. An Dir sollt am aachte Joer säen, an nach vun aler Friichte bis zum néngte Joer iessen; bis hir Friichte kommen, sollt Dir vum ale Virrat iessen. Levitikus 25:18-22

Wann Dir meng Gesetzer befollegt a meng Geboter behält a se maacht, da ginn ech Iech Reen zur gewënschter Zäit, an d'Land wäert säin Uebst ginn, an d'Beem um Feld wäerten hir Friichten droen.

An Äert Dreschen wäert bis zur Wäilieszäit reechen, an d'Wiessel wäert bis zur Aussaatzäit reechen: an Dir wäert Äert Brout voll iessen a sécher an Ärem Land wunnen. Levitikus 26:3-5

An all den Zéngtel vum Land, egal ob vum Som vum Land oder vun der Fruucht vum Bam, gehéiert dem Här: et ass dem Här helleg. Levitikus 27:30

Well den Här, Äre Gott, bréngt dech an e gutt Land, e Land mat Waasserbaachen, Quellen an Déiften, déi aus Däller an Hiwwelen entspréngen; e Land mat Weess, Gerscht, Wäibierger, Feigebeem a Granatapfelen; e Land mat Ueleg, Oliven an Hunneg; e Land, an deem s du ouni Knappheet Brout iesst, an deem dir näischt feelt; e Land, deem seng Steng aus Eisen sinn, an aus deenen seng Hiwwelen s du Messing gruewe kanns. Wann s du giess hues a satt bass, da solls du den Här, Äre Gott, fir dat gutt Land luewen, dat hien dir ginn huet. Deuteronomium 8:7-10

An et wäert geschéien, wann Dir meng Geboter, déi ech Iech haut gebueden hunn, gréndlech nolauschtert, fir den Här, Äre Gott, ze gär ze hunn an him mat Ärem ganzen Häerz a mat Ärer ganzer Séil ze déngen, da ginn ech Iech de Reen vun Ärem Land zu senger Zäit, den éischte Reen an de spéide Reen, fir datt Dir Äert Kären, Äre Wäin an Äert Ueleg eranhuelen kënnt. An ech schécken Gras op Är Felder fir Äert Véi, fir datt Dir iesst a satt sidd. Deuteronomium 11:13-15

Du solls wierklech den Zéngtel vum ganze Som vun dengem Som ginn, deen d'Feld Joer fir Joer bréngt. Deuteronomium 14:22

Du solls däi Wéngert net mat verschiddene Somen säen, fir datt d'Fruucht vun dengem Som, deen du geséit hues, an d'Fruucht vun dengem Wéngert net onrein ginn. Deuteronomium 22:9

Wann Dir Är Ernte op Ärem Feld ofschneit an e Scharf um Feld vergiess hutt, da sollt Dir net zréckgoen fir en ze huelen; et soll fir de Friemen, de Weesen an d'Witfra sinn, fir datt den Här, Äre Gott, Iech an all der Aarbecht vun Ären Hänn seenen kann. Deuteronomium 24:19

An et wäert geschéien, wann Dir op d'Stëmm vum Här, Ärem Gott, héiert, fir all seng Geboter ze halen an ze maachen, déi ech Iech haut gebueden hunn, da wäert den Här, Äre Gott, Iech iwwer all Natioune vun der Äerd setzen. An all dës Seegen wäerten op Iech kommen an Iech erreechen, wann Dir op d'Stëmm vum Här, Ärem Gott, héiert. Geseent wäerts du an der Stad sinn, a geseent wäerts du um Feld sinn. Geseent wäert d'Fruucht vun Ärem Kierper sinn, an d'Fruucht vun Ärem Buedem, an d'Fruucht vun Ärem Véi, d'Zuwuess vun Ärem Kéi, an d'Häerd vun Äre Schof. Geseent wäert Äre Kuerf an Äre Virrat sinn. Deuteronomium 28:1-5

An den Här wäert dir vill Gidder ginn, an der Fruucht vun dengem Kierper, an an der Fruucht vun dengem Véi, an an der Fruucht vun dengem Buedem, am Land, dat den Här denge Pappen vereedegt huet, dir ze ginn. Den Här wäert dir säi gudde Schatz, den Himmel, opmaachen, fir dengem Land de Reen zu senger Zäit ze ginn, an all d'Wierk vun denger Hand ze seenen; an du wäerts ville Vëlker léinen, awer du wäerts net léinen. Deuteronomium 28:11-12

Geschicht

Du also, deng Jongen an deng Dénger, sollt d'Land fir hie beaarbechten, an du solls d'Friichten eranbréngen, fir datt de Jong vun dengem Meeschter Iessen huet; mä de Mefiboseth, de Jong vun dengem Meeschter, soll ëmmer Brout un mengem Dësch iessen. De Siba hat fofzéng Jongen an zwanzeg Dénger. 2 Samuel 9:10

An et gouf eng grouss Hongersnout a Samaria; an, kuckt, si hunn et belagert, bis e Kapp vun engem Iesel fir aachtzeg Sëlwerstécker an de Véiereldeel vun engem Kab Dauwendong fir fënnef Sëlwerstécker verkaaft gouf. 2 Kinneken 6:25

Ausserdeem huet hien dem Vollek, dat zu Jerusalem gewunnt huet, gebueden, den Undeel vun de Priester an de Leviten ze ginn, fir datt si am Gesetz vum Här gestäerkt kéinte ginn. A soubal d'Gebot erauskoum, hunn d'Kanner vun Israel am Iwwerfloss Éischtfriichte vu Kären, Wäin an Ueleg an Hunneg a vun all dem Ubau vum Feld bruecht; an den Zéngtel vun alle Saachen hunn si am Iwwerfloss erabruecht. An d'Kanner vun Israel a Juda, déi an de Stied vu Juda gewunnt hunn, hunn och den Zéngtel vun Ochsen a Schof an den Zéngtel vun helleg Saachen, déi dem Här hirem Gott geweiht waren, erabruecht an hunn se a Koup geluecht. 2 Chroniken 31:4-6

An d'Éischtfriichte vun eisem Land an d'Éischtfriichte vun all de Friichte vun all de Beem, Joer fir Joer, an d'Haus vum Här ze bréngen: Och déi Éischtgebueren vun eise Jongen an eisem Véi, wéi et am Gesetz geschriwwe steet, an d'Éischtgebueren vun eise Kéi a vun eise Schof, fir se an d'Haus vun eisem Gott ze bréngen, bei d'Priester, déi am Haus vun eisem Gott déngen. An datt mir d'Éischtfriichte vun eisem Teig an eisen Offeren an d'Friichte vun all Zorte vu Beem, Wäin an Ueleg, bei d'Priester an d'Kummer vum Haus vun eisem Gott bréngen; an den Zéngtel vun eisem Land bei d'Leviten, fir datt déiselwecht Leviten den Zéngtel an all de Stied vun eisem Akerbau kréien. An de Priester, de Jong vum Aaron, soll bei de Leviten sinn, wann d'Leviten den Zéngtel huelen; an d'Leviten sollen den Zéngtel vum Zéngtel an d'Haus vun eisem Gott bréngen, an d'Kummeren, an d'Schatzkammer. Well d'Kanner vun Israel an d'Kanner vu Levi sollen d'Offer vum Kären, vum neie Wäin an dem Ueleg an d'Kameren bréngen, wou d'Geschir vum Hellege sinn, an d'Priester, déi déngen, an d'Portierwuechter an d'Sänger: a mir wäerten d'Haus vun eisem Gott net verloossen. Nehemia 10:35-39

Poesie

Ech géif Gott sichen, a Gott géif meng Saach iwwerginn, deen grouss an onerfuerschlech Saachen mécht, wonnerbar Saachen ouni Zuel, deen Reen op d'Äerd gëtt a Waasser op d'Felder schéckt. Hiob 5:8-10

Du hues hien iwwer d'Wierker vun dengen Hänn herrsche gelooss; du hues alles ënner seng Féiss geluecht: all Schof an Ochs, och d'Déieren um Feld; d'Vullen um Himmel, an d'Fësch vum Mier, an alles wat duerch d'Weeër vum Mier geet. O Här, eisen Här, wéi herrlech ass däin Numm op der ganzer Äerd! Psalm 8:6-9

Hie léisst Gras fir d'Véi wuessen, a Kraider fir de Mënsch ze déngen, fir datt hie Liewensmëttel aus der Äerd erausbrénge kann; a Wäin, deen dem Mënsch säin Häerz erfreet, an Ueleg, fir säi Gesiicht ze glänzen, a Brout, dat dem Mënsch säin Häerz stäerkt. Psalm 104:14-15

Hie verwandelt d'Wüst an e stëll Waasser, an dréchent Land a Waasserquellen. An do léisst hien déi Hongereg wunnen, fir datt si eng Stad fir d'Wunneng virbereede kënnen; a si besäen d'Felder a planzen Wéngerten, déi Friichte vu Wuesstem droen kënnen. Hie seegent si och, sou datt si sech staark multiplizéieren; a léisst hiert Véi net manner ginn. Psalm 107:35-38

Géi bei d'Ameis, du Faulen; kuckt op hir Weeër a sidd weis! Si huet kee Guide, Opsiichtsmann oder Herrscher, a suergt am Summer fir hiert Iessen a sammelt hiert Iessen an der Ernte. Spréch 6:6-8

Deejéinegen, deen am Summer sammelt, ass e weise Jong; mä deejéinegen, deen an der Ernte schléift, ass e Jong, deen d'Schimmt verursaacht. Spréch 10:5

Wien säi Land beaarbecht, kritt säi Brout satt; mä wien no eidele Leit geet, ass ouni Verstand. Spréch 12:11

Vill Iessen ass um Aker vun den Aarme, awer et gëtt een, deen zerstéiert gëtt, well et kee Gericht gëtt. Spréch 13:23

Wou keng Ochsen sinn, ass d'Krëpp propper: Mee vill Erhëtzung kënnt duerch d'Kraaft vum Ochs. Spréch 14:4

De Faulen wäert wéinst der Keelt net plügen; dofir wäert hien an der Ernte bettelen, an näischt hunn. Spréch 20:4

Ech sinn laanscht d'Feld vun de Faulen a laanscht de Wéngert vun engem Mann ouni Verstand gaangen; an, kuckt, et war ganz mat Dären iwwerwuess, an d'Nessel haten d'Uewerfläch bedeckt, an d'Steenmauer war ofgebrach. Dunn hunn ech gesinn, an et gutt betruecht: ech hunn drop gekuckt, an hunn Instruktioun ugeholl. Nach e bësse Schlof, e bësse Schlof, e bëssen d'Hänn zesummeklappen fir ze schlofen: Sou kënnt Är Aarmut wéi een, deen ënnerwee ass, an Äre Mangel wéi e bewaffnete Mann. Spréch 24:30-34

Passt op, datt Dir den Zoustand vun Äre Schof kennt, a passt gutt op Är Häerden op. Well Räichtum ass net fir ëmmer: a bleift d'Kroun vun Generatioun zu Generatioun? D'Heu kënnt ervir, an dat zaart Gras weist sech, an d'Kraider vun de Bierger gi gesammelt. D'Lämmcher sinn fir Är Kleeder, an d'Geessen sinn de Präis vum Feld. An Dir wäert genuch Geessemëllech hunn fir Äert Iessen, fir d'Iessen vun Ärem Stot, an fir den Ënnerhalt vun Äre Meedercher. Spréch 27:23-27

Wien säi Land beaarbecht, kritt vill Brout; mä wien no eidele Leit geet, kritt genuch Aarmut. Spréch 28:19

Si denkt un e Feld a kaaft et; mat der Fruucht vun hiren Hänn planzt si e Wéngert. Spréch 31:16

Ausserdeem ass de Profit vun der Äerd fir all: de Kinnek selwer gëtt vum Feld gedéngt. Prediger 5:9

All d'Aarbecht vum Mënsch ass fir säi Mond, an awer gëtt den Honger net gestillt. Prediger 6:7

Wien op de Wand oppasst, soll net säen; a wien op d'Wolleke kuckt, soll net ernten. Moies säen däi Som, an owes hält deng Hand net zréck; well du weess net, wat et klappt, dëst oder dat, oder ob béid gläich gutt sinn. Prediger 11:4,6

Prophéiten

An Är Oueren héieren e Wuert hannert Iech: "Dëst ass de Wee, gitt drop!", wann Dir Iech op déi riets Säit a wann Dir Iech op déi lénks Säit dréit. Dir wäert och d'Ofdeckung vun Äre geschnëtzte Sëlwerbiller an d'Ornament vun Äre geschmollte Goldbiller verontreinigen. Dir wäert se ewechgeheien wéi e menstruéierend Stoff; Dir wäert zu him soen: "Gitt fort." Dann wäert hie Reen fir Är Som ginn, mat deem Dir de Buedem beséit, a Brout vum Ertrag vun der Äerd, an et wäert fett a räich sinn. Un deem Dag wäert Är Véi op grousse Weiden weiden. Och d'Rënn an déi jonk Ieselen, déi de Buedem ernten, wäerten reng Fudder iessen, dat mat der Schaufel an dem Wafel ausgewannt gouf. Jesaja 30:21-24

Geseent sidd Dir, déi bei all Waasser säen, déi d'Féiss vum Ochs an dem Iesel dohi erausschécken. Jesaja 32:20

An dat dréchent Land gëtt zu engem Weier, an dat dréchent Land zu Quelle vu Waasser: an der Wunnplaz vun den Draachen, wou jidderee sech néierléisst, gëtt et Gras mat Schilf a Bënzelen. Jesaja 35:7

Firwat gitt Dir Sue fir dat aus, wat kee Brout ass, an Är Aarbecht fir dat, wat net sättegt? Lauschtert mir genau zou, an iesst dat Gutt, a loosst Är Séil sech u Fett freeën. Jesaja 55:2

Well wéi de Reen an de Schnéi vum Himmel erofkënnt an net dohinner zréckkënnt, mee d'Äerd bewässert a se fruchtbar mécht a sprëtzt, fir datt se dem Säemann Som gëtt a Brout dem Iesser, sou soll mäi Wuert sinn, dat aus mengem Mond erauskënnt: et kënnt net ongëlteg bei mech zréck, mee et wäert dat erfëllen, wat mir gefällt, an et wäert an deem Erfolleg erfollegräich sinn, wouzou ech et geschéckt hunn. Jesaja 55:10-11

Well sou seet den HÄR zu de Männer vu Juda a Jerusalem: Brécht ärem Buedem braach a säet net tëscht den Dären. Jeremia 4:3

D'Wuert vum Här koum erëm zu mir a sot: Mënschejong, wann d'Land géint mech sënnegt, andeems et sech schwéier iwwertrëtt, da wäert ech meng Hand géint et ausstrecken, an de Staf vu sengem Brout briechen, an Hongersnout drop schécken, an Mënsch an Déier dovun ausschneiden. Ezekiel 14:12-13

Et gouf a guddem Buedem bei vill Waasser gepflanzt, fir datt et Äscht kéint zéien, an datt et Friichte kéint droen, fir datt et e schéine Wäibierg kéint sinn. Ezekiel 17:8

An Dir wäert am Land wunnen, dat ech Äre Pappen ginn hunn; an Dir wäert mäi Vollek sinn, an ech wäert Äre Gott sinn. Ech wäert Iech och vun all Ären Onreinheeten retten: an ech wäert no dem Kären ruffen, an et erhéijen, an ech wäert kee Hongersnout op Iech leeën. An ech wäert d'Fruucht vum Bam multiplizéieren, an d'Uebst vum Feld, fir datt Dir keng Schimpf méi vum Hongersnout ënner den Heiden kritt. Dann wäert Dir Iech un Är eege béis Weeër erënneren, an un Är Doten, déi net gutt waren, an Dir wäert Iech selwer an Ären eegenen Ae veruechten wéinst Ären Ongerechtegkeeten an wéinst Ären Ofgräiflechkeeten. Ezekiel 36:28-31

Séet fir iech selwer a Gerechtegkeet, erntet a Barmhäerzegkeet; brécht ärem Braachland op, well et ass Zäit fir den Här ze sichen, bis hie kënnt a Gerechtegkeet iwwer iech reent. Hosea 10:12

An ech hunn iech och an all äre Stied Reinheet vun den Zänn ginn, a Mangel u Brout an all äre Plazen: awer sidd Dir net op mech zréckkomm, seet den HÄR. An ech hunn och de Reen vun iech zréckgehalen, wéi et nach dräi Méint bis zur Ernte waren: an ech hunn et op eng Stad reene gelooss, an op eng aner Stad net reene gelooss: een Stéck gouf gereent, an dat Stéck, op deem et net gereent huet, ass verwëllt. Sou sinn zwou oder dräi Stied an eng Stad gewandert, fir Waasser ze drénken; awer si goufen net satt: awer sidd Dir net op mech zréckkomm, seet den HÄR. Ech hunn iech mat Schädlinge a Mieltau geschloen: wéi är Gäert an är Wéngerten an är Feigebeem an är Olivenuebeem gewuess sinn, huet de Palmerwurm se giess: awer sidd Dir net op mech zréckkomm, seet den HÄR. Ech hunn d'Pescht ënner iech geschéckt, wéi et an Egypten de Fall ass: Är jonk Männer hunn ech mam Schwäert ëmbruecht, an hunn är Päerd ewechgeholl; an ech hunn de Gestank vun äre Lager bis an är Nues eropkommen gelooss: awer sidd Dir net op mech zréckkomm, seet den HÄR. Amos 4:6-10

Och wann de Feigebam net bléie wäert, an och keng Friichten an de Rebe wäerte sinn; d'Aarbecht vum Olivenbam wäert opginn, an d'Felder wäerten kee Fleesch bréngen; d'Schof wäerten aus dem Stall ausgeschloss ginn, an et wäert keng Kéi an de Ställ sinn: Trotzdem wäert ech mech am Här freeën, ech wäert mech am Gott vu mengem Rettung freeën. Habakkuk 3:17-18

Ass et Zäit fir iech, an ären Daachhaiser ze wunnen, an dëst Haus läit eidel? Dofir seet den Här vun den Arméien elo sou: Kuckt op är Weeër. Dir hutt vill geséit, a bréngt wéineg eran; Dir iesst, awer Dir hutt net genuch; Dir drénkt, awer Dir gitt net mat Gedrénks satt; Dir kleedt iech, awer et gëtt keng waarm; a wien sech Loun verdéngt, verdéngt sech Loun fir en an eng Täsch mat Lächer ze maachen. Sou seet den Här vun den Arméien: Kuckt op är Weeër. Haggai 1:4-7

Well de Som wäert erfollegräich sinn; d'Wéngert wäert hir Friichte ginn, an de Buedem wäert hir Ernte ginn, an den Himmel wäert säin Tau ginn; an ech wäert dem Rescht vun dësem Vollek all dës Saachen an Eegentum bréngen. Sacharja 8:12

Bréngt den ganzen Zéngtel an de Späicher, fir datt Iessen a mengem Haus gëtt, a bewiese mech elo heimat, seet den Här vun den Arméien, ob ech iech net d'Fënstere vum Himmel opmaachen an iech e Segen ausgëssen, sou datt et net genuch Plaz gëtt fir en ze kréien. An ech wäert den Iesser fir iech rügen, an hie wäert d'Friichten vun ärem Buedem net zerstéieren; an äre Wäirst wäert hir Friichte net virzäiteg um Feld ofwerfen, seet den Här vun den Arméien. An all d'Natioune wäerten iech geseent nennen: well Dir wäert e schéint Land sinn, seet den Här vun den Arméien. Maleachi 3:10-12

Evangelien

Dunn sot hien zu senge Jünger: D'Ernte ass wierklech grouss, awer d'Aarbechter si wéineg; biet dofir den Här vun der Ernte, datt hien Aarbechter an seng Ernte schécke soll. Matthäus 9:37-38

An hien huet vill Saachen a Parabelen zu hinne gesot: "Kuckt, e Säemann ass erausgaang fir ze säen; an wéi hien geséit huet, ass e puer Somen um Wee gefall, an d'Vullen koumen an hunn se opgefrësst. E puer sinn op stengeg Plazen gefall, wou se net vill Äerd haten; an direkt sinn se opgewuess, well se keng Déift vun der Äerd haten. An wéi d'Sonn opgaangen ass, goufe se verbrannt; an well se keng Wuerzelen haten, sinn se verwëllt. An e puer sinn tëscht Dären gefall; an d'Dären sinn opgewuess a hunn se erstéckt. Mä e puer sinn op gudde Buedem gefall a Friichten gedroen, e puer honnertfacht, e puer siechzegfacht, e puer drëssegfacht. Wien Oueren huet fir ze héieren, soll héieren!" Matthäus 13:3-9

Hien huet hinnen eng aner Parabel virgedroen a gesot: "D'Kinnekräich vum Himmel ass wéi e Moschterkären, dat e Mann geholl a geséit huet op sengem Feld. Dat ass zwar dat klengst vun all de Kären, mä wann et gewuess ass, ass et dat gréisst vun de Kraider a gëtt zu engem Bam, sou datt d'Vullen vum Himmel kommen a sech an de Branchen nidderloossen." Matthäus 13:31-32

Dofir sot hien zu hinnen: D'Ernte ass wierklech grouss, awer d'Aarbechter si wéineg; biet dofir den Här vun der Ernte, datt hien Aarbechter an seng Ernte schécke soll. Lukas 10:2

Hien huet och dëst Gläichnes erzielt: Ee bestëmmte Mann hat e Feigebam a sengem Wéngert geplanzt; an hien ass komm a sicht no Friichten drop, awer huet keng fonnt. Dunn sot hien zum Wéngertbauer: Kuckt, elo kommen ech elo dräi Joer fir Friichten un dësem Feigebam ze sichen, awer ech fannen keng. Häckt en of; firwat belaascht en de Buedem? An hien huet him geäntwert: Här, loosst en dëst Joer och eleng, bis ech ronderëm gegruewen an en düngen. A wann en Friichten dréit, gutt; a wann net, dann hues du en duerno ofgeschnidden. Lukas 13:6-9

Sot Dir net: „Et sinn nach véier Méint, an dann kënnt d'Ernte?“ Kuckt, ech soen iech: Hieft är Aen op a kuckt op d'Felder, well se si scho wäiss fir d'Ernte. An deen, deen ernte, kritt säi Loun a sammelt Friichten zum éiwege Liewen, fir datt souwuel deen, deen séit, wéi och deen, deen ernte, sech zesumme freeë kënnen. Johannes 4:35-36

Amen, amen, ech soen iech: Wann e Weesskorn net an de Buedem fällt a stierft, bleift et eleng; awer wann et stierft, dréit et vill Friichten. Johannes 12:24

Wéi si u Land komm waren, hunn si do e Feier vu Kuelen gesinn, Fësch drop geluecht, a Brout. De Jesus sot zu hinnen: "Bréngt vun de Fësch, déi Dir elo gefaangen hutt." Johannes 21:9-10

Trotzdeem huet hien sech selwer net ouni Zeienausso gelooss, andeems hien Gutt gemaach huet an eis Reen vum Himmel a fruchtbar Zäiten ginn huet, andeems hien eis Häerzer mat Iessen a Freed gefëllt huet. Apostelgeschicht 14:17

Epistelen

Mä dat soen ech: Wien spuersam séit, wäert och spuersam ernten; a wien vill séit, wäert och vill ernten. 2 Korinther 9:6

A Gott ass fäeg, all Gnod iwwerflësseg fir iech ze maachen, fir datt Dir, ëmmer an allem genuch hutt, fir all gutt Wierk iwwerflësseg sidd: (Wéi et geschriwwen ass: Hien huet verdeelt; hien huet den Aarme ginn; seng Gerechtegkeet bleift fir ëmmer. Deen, deen dem Säier Som gëtt, gëtt Iech Brout fir Äert Iessen, a multipliznéiert Äre geséiten Som, a vergréissert d'Friichte vun Ärer Gerechtegkeet;) Gitt a jiddfer Saach beräichert zu all Generositéit, wat duerch eis Dankbarkeet u Gott verursaacht. 2 Korinther 9:8-11

A loosst eis net midd ginn, gutt ze maachen, well zur gegebener Zäit wäerte mir ernten, wa mir net midd ginn. Galater 6:9

Well och wéi mir bei iech waren, hu mir iech dëst gebueden: Wann een net schaffe wëll, soll hien och net iessen. 2 Thessalonicher 3:10

Apokryphen

Well wéi e Bauer vill Som um Buedem säet a vill Beem planzt, an dat wat gutt zu senger Zäit gesäet gëtt, net opkënnt, an net alles wat gepflanzt ass, setzt Wuerzelen, sou ass et och mat deenen, déi op der Welt gesäet sinn; si ginn net all gerett. 2 Esdras 8:41

Wéi d'Somen vum Bauer vergaange sinn, wann se net opkommen an däi Reen net zur gewënschter Zäit kréien; oder wann ze vill Reen kënnt a se verduerwe léisst, sou vergaange sech och de Mënsch, deen duerch däin Hänn geformt gouf a däi Bild genannt gëtt, well du deem gläich bass, fir deem säi Wuel du alles gemaach hues an hien mam Som vum Bauer verglach hues. 2 Esdras 8:43-44

An hien huet mir geäntwert a gesot: Wéi d'Feld ass, sou ass och de Som; wéi d'Blummen sinn, sou sinn och d'Faarwen; wéi den Aarbechter ass, sou ass och d'Aarbecht; a wéi de Bauer selwer ass, sou ass och seng Landwirtschaft: well et war d'Zäit vun der Welt. 2 Esdras 9:17

...well am Stolz ass Zerstéierung a vill Onrou, an an der Obszönheet ass Zerfall a grousse Mangel: well Obszönheet ass d'Mamm vum Hongersnout. Tobit 4:13

De jonke Mann huet gemaach, wéi den Engel him gebueden huet; an nodeems si de Fësch gebraten haten, hunn si en giess; duerno sinn si béid weidergaangen, bis si bei Ekbatane koumen. Tobit 6:5

A geseent ass den Eunuch, deen mat senge Hänn keng Ongerechtegkeet gemaach huet, nach béis Saachen géint Gott ausgeduecht huet: well him gëtt d'Geschenk vum Glawen an en Ierfschaft am Tempel vum Här ginn, dat sengem Geescht méi akzeptabel ass. Wäisheet vum Salomo 3:14

Haasst keng ustrengend Aarbecht oder Landwirtschaft, déi den Allerhéchsten virgeschriwwen huet. Sirach 7:15

Wien säi Land beaarbecht, wäert säin Hiwwel vergréisseren; a wien grouss Männer zefridden stellt, kritt Verzeiung fir seng Ongerechtegkeet. Sirach 20:28

Wann Dir e fruchtbare Besëtz op der ganzer Fläch kritt hutt, säet et mat Ärem eegene Som, andeems Dir op d'Gutt vun Ärem Stamm vertraut. Sirach 26:20

Dunn hunn si hiert Land a Fridden beaarbecht, an d'Äerd huet hire Wënsch ginn, an d'Beem um Feld hir Friichten. 1 Makkabäer 14:8

Vergiess Bicher vun Eden

D'Leit sinn dofir gebonnen, sech der Landwirtschaft an dem Bebauen vum Buedem ze widmen, fir datt si doduerch eng reichlech Versuergung mat Kulturen hunn. Op dës Manéier gëtt all Zort vu Bebauung weidergefouert an eng reichlech Ernte gëtt am ganze genannte Land gesammelt. Bréif vum Aristeas 5:9-10

D'Leit vum Land, andeems se aus de ländleche Géigenden ausgewandert sinn an sech an der Stad niddergelooss hunn, hunn d'Landwirtschaft a Schied bruecht: an dofir, fir se dovun ofzehalen, sech an der Stad nidderzeloossen, huet de Kinnek den Uerder ginn, datt se net méi wéi zwanzeg Deeg do bleiwe sollten. Bréif vum Aristeas 5:13

Also, meng Kanner, gitt keng Opmierksamkeet op d'Schéinheet vun de Fraen, a setzt Iech net ëm hir Affären; mä gitt mat Éierlechkeet am Häerz a Freed virum Här, a schafft fir gutt Wierker, fir Léieren an fir Är Hënn, bis den Här iech eng Fra gëtt, déi hie wëll, fir datt Dir net sou leiden wéi ech. Testament vum Ruben 2:1

Béckt Äre Réck fir d'Landwirtschaft a schafft mat vill Aarbecht an all Zorte vu Landwirtschaft, a bréngt dem Här Kaddoe mat Dankbarkeet. Well mat den Éischtfriichte vun der Äerd wäert den Här Iech seenen, sou wéi hien all d'Helleg vum Abel bis elo geseent huet. Well keen aneren Deel gëtt Iech ginn wéi vun der Fettheet vun der Äerd, där hir Friichte duerch Aarbecht gesammelt ginn. Well eise Papp Jakob huet mech mat Seegen vun der Äerd a vun Éischtfriichte geseent. Testament vum Issachar 1:39-42

Ech war den Éischten, deen e Boot gebaut huet fir um Mier ze segelen, well den Här mir Verständnis a Wäisheet doran ginn huet. An ech hunn e Rudder hannert him erofgelooss, an ech hunn e Segel op engem anere Stéck Holz an der Mëtt gespannt. An ech sinn do laanscht d'Küst gesegelt a Fësch fir d'Haus vu mengem Papp gefaangen, bis mir an Ägypten komm sinn. An aus Matgefill hunn ech mäi Fang mat all Friemen gedeelt. A wann e Mann e Friemen war, krank oder al, hunn ech de Fësch gekacht, a gutt preparéiert, an en all Mënschen ugebueden, sou wéi all Mënsch gebraucht huet, traureg mat hinnen a Matgefill mat hinnen. Dofir huet den Här mech och mat enger Iwwerfloss u Fësch zefridden gestallt, wann ech Fësch gefaangen hunn; well deen, deen mat sengem Noper deelt, kritt vill méi vum Här. Fënnef Joer laang hunn ech Fësch gefaangen an dovun un all Mënsch ginn, deen ech gesinn hunn, an et war genuch fir d'ganz Haus vu mengem Papp. An am Summer hunn ech Fësch gefaangen, an am Wanter hunn ech Schof mat menge Bridder gehalen. Testament vum Sebulon 2:6-13